

HOTĂRÂREA CURȚII
DIN 26 IUNIE 1979¹

**Pigs and Bacon Commission împotriva Mc Carren and Company Limited
(cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare, formulată de High Court din
Irlanda)**

„Organizarea comună a piețelor în sectorul cărnii de porc”

Cauza 177/78

În cauza 177/78,

având ca obiect o cerere adresată Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, de către High Court din Irlanda și care urmărește să obțină, în litigiul pendinte în fața acestei instanțe, între

PIGS AND BACON COMMISSION

și

McCARREN AND COMPANY LIMITED, întreprindere de comercializarea a cărnii de porc și a baconului conservat, cu sediul la Cavan,

o hotărâre preliminară privind interpretarea mai multor dispoziții ale Tratatului CEE și ale regulamentelor privind organizarea comună a piețelor în sectorul cărnii de porc, în ceea ce privește o taxă percepută pentru porcii sacrificați în vederea fabricării de bacon,

CURTEA,

compusă din domnii J. Mertens de Wilmars, președinte de cameră, cu funcția de președinte, Mackenzie Stuart, președinte de cameră, P. Pescatore, M. Sørensen, A. O’Keeffe, G. Bosco și A. Touffait, judecători,

avocat general: dl J.-P. Warner,
grefier: dl A. Van Houtte,

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

1 Prin hotărârea din 30 iunie 1978, primită de Curte la 21 august anul următor, High Court din Irlanda a adresat, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, o serie de întrebări preliminare privind interpretarea articolelor 92 și 93 în materia ajutoarelor de

¹ Limba de procedură: engleza.

stat, a articolului 16 privind eliminarea drepturilor vamale la export, a articolului 34 privind eliminarea restricțiilor cantitative la export, a articolului 37 din tratat în coroborare cu articolul 44 din Actul de aderare, în materia monopolurilor publice, a articolului 40 din tratat și a Regulamentului nr. 2759/75 al Consiliului din 29 octombrie 1975 privind organizarea comună a piețelor în sectorul cărnii de porc (JO nr. L 282, p. 1), precum și a articolelor 85 și 86 din Tratatul CEE. Aceste întrebări au fost ridicate în cadrul unui litigiu între Pigs and Bacon Commission (PBC), organism public care exercită anumite funcții în domeniul reglementării pieței de carne de porc și, în special, al comercializării de bacon, pe de o parte, și un exportator de bacon, McCarren & Co. Ltd., pe de altă parte, cu privire la perceperea, de către PBC, a unei taxe destinate subvenționării comercializării baconului de înaltă calitate în afara Irlandei și, în special, în Regatul Unit.

2 Rezultă din hotărârea de trimitere că Irlanda a creat, începând cu 1935, pentru producția și comercializarea de carne de porc sub formă de bacon, o organizare de piață gestionată, începând cu 1939, de un organism public, PBC, alcătuit din reprezentanți ai guvernului și din reprezentanți ai profesiilor interesate și investit prin lege cu puteri extinse în vederea controlării, în calitate de Birou central de reglementare a pieței (central marketing agency), a întregului sector considerat. Pentru finanțarea operațiunilor sale, PBC beneficia de dreptul, în temeiul legii, de a percepe o taxă pentru carcasele de porc destinate fabricării de bacon. Această taxă folosea, pe de o parte, la finanțarea operațiunilor generale ale PBC care aveau drept scop ameliorarea producției și comercializării de bacon și, pe de altă parte, la plata unei subvenții (bonus) – acordată, în fapt, sub formă de restituire a unei părți din taxa percepută – în favoarea exportului, în special către Regatul Unit, de bacon de înaltă calitate.

3 La momentul aderării Irlandei la Comunitate, compatibilitatea acestui sistem cu dreptul comunitar a fost examinată de autoritățile irlandeze și de mediile profesionale interesate. S-a decis cu această ocazie că funcțiile și competențele exercitate de PBC ar putea să nu mai fie compatibile în toate privințele cu cerințele dreptului comunitar. În consecință, s-a stabilit ca PBC să renunțe la prerogativele sale legale (statutory powers) și să nu își mai exercite funcțiile decât pe bază voluntară, ceea ce a fost acceptat de către toți reprezentanții profesiilor interesate.

4 Caracterul voluntar pe care îl au operațiunile PBC include, cu toate acestea, o excepție: PBC exercită în continuare dreptul de a percepe în temeiul legii taxa destinată finanțării diverselor sale activități și continuă de asemenea să plătească o subvenție la exportul de bacon de înaltă calitate, înțelegându-se că acest avantaj este în continuare rezervat acelor producători care exportă prin intermediul PBC, acționând ca agenție centrală de comercializare. Rezultă, iar acest punct nu a fost contestat, că toți producătorii de carcace destinate transformării în bacon sunt obligați să plătească această taxă, dar că de subvenția la export profită numai aceia care folosesc PBC ca intermediar. Litigiul are în vedere în special funcționarea acestui sistem de taxare/subvenție (levy/bonus scheme) care, în conformitate cu informațiile furnizate de instanța națională, reprezintă un element distinct în ansamblul activităților PBC.

5 Din dosar reiese că pârâtul din acțiunea principală a participat inițial la acordul încheiat în condițiile descrise între autoritățile irlandeze și producători. Pe parcursul acestei perioade, aceasta a plătit contribuția pentru carcasa destinate producerii de bacon și și-a exportat produsul prin intermediul PBC, beneficiind de ajutor. Considerând că începând cu un anumit moment aceasta și-ar putea exporta mai avantajos producția în mod direct, McCarren & Co s-a retras din sistem cu efect de la 30 aprilie 1975. De la această dată, aceasta a refuzat să plătească PBC taxa și s-a găsit în situația de a nu mai beneficia de subvenția la export.

6 Acțiunea contra McCarren & Co introdusă în fața High Court vizează solicitarea, de către PBC, a taxelor la care consideră că are drept în temeiul legii. McCarren & Co a introdus, în ceea ce o privește, o cerere reconvențională care viza restituirea taxelor pe care le plătitese după 1 februarie 1973, data punerii în aplicare în Irlanda a organizării comune de piață pentru carnea de porc, și până la momentul încetării legăturilor sale cu PBC.

7 În fața instanței naționale, McCarren & Co a contestat compatibilitatea operațiunilor PBC cu Tratatul CEE și cu normele administrative privind organizarea comună de piață în sectorul cărnii de porc, în ceea ce privește perceperea taxei pentru carcasa de porc și transferarea acesteia pentru plata unei subvenții rezervate exclusiv acelor producători care exportă bacon prin intermediul PBC.

8 Ținând seama de argumentele avansate de părțile în litigiu, High Court a adresat nouă întrebări preliminare în cadrul acțiunii principale și o a zecea întrebare, suplimentară, privind cererea reconvențională. Întrebările sunt formulate după cum urmează:

1. a) *Articolele 92 și 93* trebuie interpretate în sensul că prevăd obligația de a informa Comisia, în conformitate cu alineatul (3) de la articolul 93, cu privire la acordul încheiat în ceea ce privește organizarea pieței destinată să fie operațională după 1 februarie 1973 și/sau la modificările intervenite în această organizare începând cu luna februarie 1973?

b) În cazul unui răspuns afirmativ, faptul de a nu fi informat Comisia implică faptul că organizarea nu a fost valabilă pentru întreaga perioadă începând cu 1973 sau numai pentru o parte a acestei perioade?

În cazul în care răspunsurile la întrebările a) și b) sunt afirmative, această taxă este datorată pentru perioada în care organizarea nu a fost valabilă?

2. În cazul în care răspunsul la întrebarea 1. a) este negativ, *articolul 92* trebuie interpretat în sensul că impune obligația unei instanțe naționale, în cazul în care aceasta apreciază că un ajutor de stat poate fi incompatibil cu *articolul 92*, de a cere Curții de Justiție să pronunțe o hotărâre preliminară cu privire la chestiunea de a ști dacă organizarea de piață este incompatibilă cu dispozițiile articolului 92 alineatele (1) și (2) și, în cazul în care Curtea se pronunță în mod afirmativ cu privire la această chestiune, dacă instanța națională trebuie să suspende în acest caz procedura pendinte în fața

sa/aflată pe rolul său până când organizarea în cauză generează pronunțarea unei decizii de către Comisie în temeiul articolului 93?

3. În cazul în care răspunsurile la întrebările 1 și 2 sunt negative

a) *Articolele 92 și 93* trebuie în acest caz interpretate în sensul că, atunci când un stat acordă un ajutor care intră în domeniul de aplicare al acestor articole, Comisia, și nu instanțele naționale ale statelor membre, este cea care trebuie să se pronunțe cu privire la compatibilitatea acestui ajutor cu piața comună?

b) În cazul în care răspunsul la întrebarea adresată la litera a) este negativ, sugerează articolele în cauză că un ajutor de stat în sensul aceluiași articol este valabil până la adoptarea de către Comisie a unei decizii privind compatibilitatea acesteia cu piața comună în temeiul articolului 93 alineatul (2), sub rezerva faptului că anumite aspecte ale ajutorului pot fi incompatibile cu obligațiile de drept comunitar, altele decât cele prevăzute la articolele 92 și 93?

c) În cazul în care răspunsurile la întrebările a) și b) sunt negative, trebuie interpretate articolele în cauză în sensul că, chiar dacă ajutorul de stat este parțial incompatibil cu dreptul comunitar, o taxă percepută în vederea finanțării acestui ajutor nu este mai puțin datorată?

4. *Articolul 16* trebuie interpretat în sensul că, dacă funcționarea organizării de piață menționată anterior duce la restrângerea sau împiedicarea exporturilor efectuate de anumite întreprinderi independente de Biroul central de reglementare a pieței, se încalcă dispozițiile articolului în cauză, iar taxa datorată în vederea finanțării organizării nu poate fi recuperată?

5. *Articolul 34* trebuie interpretat în sensul că, dacă funcționarea organizării de piață menționate anterior duce la restrângerea sau împiedicarea exporturilor efectuate de anumite întreprinderi independente de Biroul central de reglementare a pieței, se încalcă dispozițiile articolului în cauză, iar taxa datorată ca element al organizării nu poate fi recuperată?

6. *Articolul 37 din tratat și articolul 44 din Actul de aderare* trebuie interpretate în sensul că funcționarea noii organizări de piață menționate anterior îndeplinește obligațiile impuse de aceste articole a) până la 31 decembrie 1977 și b) după această dată? În cazul unui răspuns negativ, taxa datorată ca element al organizării poate fi recuperată între 1 februarie 1973 și 31 decembrie 1977 sau c) după această dată?

7. *Articolul 40 și Regulamentul nr. 2759/75* trebuie interpretate în sensul că organizarea de piață menționată anterior este incompatibilă cu organizarea comună a piețelor în sectorul cărnii de porc și, în consecință, nu este valabilă. În cazul unui răspuns afirmativ, taxa datorată ca element al organizării poate fi recuperată?

8. *Articolul 85* trebuie interpretat în sensul că acordul menționat anterior, în temeiul căruia s-a aplicat organizarea de piață de la 1 februarie 1973, încalcă articolul în cauză prin faptul că împiedică sau limitează exporturile efectuate de anumite întreprinderi independente de Biroul central de reglementare a pieței, sau prin faptul că anumite exporturi sunt subvenționate ca urmare a acestui acord? În cazul unui răspuns afirmativ, taxa datorată ca element al organizării poate fi recuperată?

9. a) *Articolul 86* trebuie interpretat în sensul că Biroul central de reglementare a pieței citat anterior deține o poziție dominantă asupra unei părți considerabile a pieței comune?

b) În cazul unui răspuns afirmativ, trebuie acesta interpretat în sensul că există o exploatare abuzivă a acestei poziții de către Birou, care afectează comerțul între statele membre prin faptul că exporturile efectuate de anumite întreprinderi independente de Birou sunt împiedicate sau limitate și/sau prin faptul că o subvenție la export nu este plătită decât întreprinderilor care exportă prin intermediul Biroului central de reglementare a pieței?

c) În cazul în care răspunsurile la întrebările a) și b) sunt afirmative, taxa datorată ca element al organizării poate fi recuperată?

10. Dacă taxa menționată anterior nu este datorată legal în temeiul dreptului comunitar, o instanță națională sesizată cu o cerere de restituire a taxei trebuie să aplice principiile dreptului său național sau principiile de drept comunitar? Dacă se aplică dreptul comunitar, principiile inerente ale acestuia permit aprobarea unei cereri care vizează restituirea unor sume vărsate efectiv, cu sau fără deducerea subvenției primite de pârât?

Considerații preliminare privind domeniul de aplicare al întrebărilor adresate

9 Analiza întrebărilor adresate arată că acestea nu pot fi simultan toate decisive pentru soluționarea litigiului. Sub acest raport, situația care se prezintă în fața High Court este analogă celei care a stat la baza hotărârii Curții din 29 noiembrie 1978, în Cauza 83/78 (*Pigs Marketing Board (Northern Ireland)/Redmond*, Rec., p. 2347), în care judecătorul național a adresat Curții întrebarea preliminară pentru a afla care erau, în prezența unor calificări contradictorii atribuite aceleiași situații de către părțile interesate, dispozițiile comunitare decisive pentru cauză. Prin această hotărâre, Curtea a subliniat că, în cazul unui litigiu privind un sector agricol reglementat de o organizare comună de piață, este necesar să se examineze cu prioritate problema din această perspectivă, ținând seama de precedența asigurată de articolul 38 alineatul (2) din Tratatul CEE, pentru dispozițiile specifice adoptate în cadrul politicii agricole comune în raport cu dispozițiile generale ale tratatului privind stabilirea pieței comune.

10 Aplicat prezentei cauze, acest concept presupune faptul că este necesar să se analizeze în primul rând cea de-a șaptea întrebare, privind interpretarea articolului 40 din tratat și a Regulamentului nr. 2759/75, care trebuie pusă în legătură cu întrebările 4 și 5, privind interpretarea, respectiv, a articolelor 16 și 34 din tratat. De fapt, pentru motivele explicate în hotărârea citată mai sus (alineatele 52-55), dispozițiile tratatului privind eliminarea

obstacolelor tarifare și comerciale pentru schimburile intracomunitare trebuie considerate ca parte integrantă a organizării comune a piețelor.

11 Acest mod de abordare a întrebărilor se impune și în funcție de un alt considerent. În temeiul articolului 42 din tratat, dispozițiile capitolului privind regulile de concurență — respectiv ansamblul articolelor 85 - 94 — nu se aplică producției și comerțului cu produse agricole decât în măsura stabilită de Consiliu, în cadrul dispozițiilor adoptate pentru organizarea piețelor agricole. În Regulamentul nr. 26 din 4 aprilie 1962 de aplicare a anumitor reguli de concurență în domeniul producției și comercializării de produse agricole (JO 1962, p. 993), Consiliul a adoptat anumite dispoziții generale în această privință, destinate permiterii unei aplicări limitate a regulilor de concurență în sectorul agricol; dispoziții specifice au fost adoptate ulterior, în diferitele regulamente agricole, în vederea unei aplicări mai extinse a regulilor de concurență în diferitele sectoare de piață. Acesta este cazul articolului 21 din Regulamentul nr. 2759/75, în temeiul căruia „sub rezerva dispozițiilor contrare din prezentul regulament, articolele 92-94 din tratat se aplică producției și comercializării de produse menționate la articolul 1 alineatul (1)”. Rezultă din această dispoziție că, dacă articolele 92-94 se aplică pe deplin în sectorul cărnii de porc, această aplicare este în continuare subordonată dispozițiilor care reglementează organizarea comună de piață instituită de regulament. Cu alte cuvinte, folosirea, de către un stat membru, a dispozițiilor articolelor 92-94 privind ajutoarele nu poate avea prioritate față de dispozițiile regulamentului privind organizarea acestui sector de piață. Articolul 21 din regulament impune prin urmare examinarea în funcție de prioritate a întrebărilor adresate cu privire la interpretarea regulamentului propriu-zis și a articolelor din tratat privind eliminarea obstacolelor tarifare și comerciale pentru libertatea exporturilor.

Cu privire la evaluarea operațiunilor PBC în ceea ce privește organizarea comună a piețelor în sectorul cărnii de porc și a normelor din tratat privind libertatea exporturilor (întrebările 4, 5 și 7)

12 Cea de-a șaptea întrebare a High Court vizează să afle dacă articolul 40 din tratat, împreună cu Regulamentul nr. 2759/75, presupune elemente care fac să pară incompatibil cu dreptul comunitar un sistem de comercializare caracterizat de perceperea unei taxe impuse tuturor producătorilor de bacon și de plata unei subvenții numai acelor exportatori care folosesc PBC ca intermediar, ca Birou central de comercializare. Întrebările 4 și 5 vizează să afle dacă un astfel de sistem, care presupune un dezavantaj financiar impus exportatorilor care nu recurg la Biroul central, reprezintă eventual o taxă cu efect echivalent unui drept vamal la export, interzis de articolul 16 din tratat, sau o măsură cu efect echivalent unei restricții cantitative la export, interzisă de articolul 34.

13 Întrebarea centrală constă astfel în examinarea compatibilității cu dreptul comunitar a unui sistem de comercializare care se aplică pentru bacon, produs reglementat de organizarea comună a pieței în sectorul cărnii de porc și care constă în a permite unui organism investit de lege cu puterea de a percepe o taxă pentru producția tuturor carcaselor de porc destinate producției de bacon, de a subvenționa exportul anumitor calități ale acestui produs către celelalte state membre sau către țări terțe rezervând

avantajul acestei subvenții acelor exportatori care își desfășoară operațiunile prin intermediul acestui organism, care îndeplinește funcția de agenție centrală de comercializare. În realitate se pun aici două întrebări diferite; pe de o parte, cea de a ști dacă, în sine, acordarea unor ajutoare la export este compatibilă cu regimul schimburilor intracomunitare și regimul exporturilor către țări terțe; pe de altă parte, dacă dispozițiile care reglementează sectorul de piață în cauză permit stabilirea unei diferențe de tratament în conformitate cu care un producător efectuează vânzări pe piața comună sau exporturi în afara acesteia prin intermediul organismului central în cauză, sau dacă le efectuează direct, înțelegându-se că, în acest ultim caz, fiind obligat la plata taxei, acesta nu mai beneficiază de o subvenție la comercializare.

14 După cum a reamintit Curtea în mod repetat și, în ultimul rând, în hotărârea din 29 noiembrie 1978, citată anterior, din moment ce Comunitatea a adoptat, în temeiul articolului 40 din tratat, o legislație de stabilire a unei organizări comune a piețelor într-un anumit sector, statele membre sunt obligate să nu recurgă la nici o măsură care poate produce derogări de la aceasta sau care îi poate aduce atingere. Regimul de piață instituit de Regulamentul nr. 2759/75, în cadrul regimului de liberă circulația a mărfurilor garantat de dispozițiile tratatului, vizează asigurarea libertății schimburilor în interiorul Comunității prin eliminarea atât a obstacolelor în calea schimburilor, cât și a tuturor denaturărilor comerțului intracomunitar și exclude prin urmare orice intervenție din partea statelor membre pe piață, altele decât cele prevăzute în mod expres de regulament. În consecință, un stat membru nu poate, fie direct, fie prin intermediul unui organism pe care îl autorizează în acest sens, să plătească subvenții, indiferent de formă, pentru produse destinate comercializării pe piața comună.

15 În conformitate cu ideea pe care se întemeiază regulamentul de organizare a pieței în sectorul cărnii de porc, produsele menționate de acest regulament trebuie, de fapt, să circule liber în interiorul Comunității, la nivelul prețurilor care rezultă din jocul mecanismelor organizării comune de piață, fără ca statele membre sau organismele împuternicite de acestea să poată, prin intermediul unor mecanisme financiare, precum acordarea unor ajutoare, să avantajeze comercializarea produselor naționale în raport cu cele din alte state membre.

16 Același considerent se aplică exporturilor către țările terțe, în timp ce articolul 15 din Regulamentul nr. 2759/75 prevede, pentru a asigura competitivitatea produselor comunitare pe piața mondială, plata către producători a unei rambursări la export care, în temeiul alineatului (2) de la același articol, trebuie să fie „aceeași pentru întreaga Comunitate”. Această dispoziție împiedică statele membre să confere un avantaj deosebit producătorilor lor prin faptul că le asigură un ajutor la export, pe lângă rambursarea care trebuie primită eventual în temeiul regulamentului, cu riscul de a denatura condițiile concurenței între producătorii Comunității pe piețele externe.

17 Prin urmare, plata unei subvenții la comercializarea de bacon sau de alte produse reglementate de organizarea comună de piață, destinate altor state membre sau exportului în afara Comunității, astfel cum se prevede de sistemul practicat în Irlanda sub autoritatea PBC, este în sine incompatibil cu normele pieței comune, astfel cum rezultă din

dispozițiile tratatului privind libera circulație a mărfurilor și, în special, din dispozițiile Regulamentului nr. 2759/75.

18 De asemenea, sistemul practicat de PBC este incompatibil cu dispozițiile Regulamentului nr. 2759/75 ca urmare a diferenței de tratament pe care o stabilește între producători, în funcție de folosirea sau nu a PBC ca intermediar pentru vânzarea produselor lor în alte state membre sau pentru a le exporta către țări terțe. După cum a subliniat Curtea în hotărârea din 29 noiembrie 1978, organizarea comună a piețelor în sectorul cărnii de porc, ca și celelalte organizări comune de piață, se bazează pe principiul unei piețe deschise, la care fiecare producător are liber acces și a cărei funcționare este reglementată doar prin instrumentele prevăzute de această organizare. Un mecanism fiscal, care constă în a permite unui birou central de comercializare să perceapă o taxă impusă tuturor producătorilor de bacon și să rezerve beneficiul unui ajutor la comercializarea anumitor calități ale acestui produs doar producătorilor care consimt să își vândă produsele prin intermediul aceluiași birou, aduce atingere libertății asigurate oricărui operator economic pe piața comună de a profita direct, fără a fi astfel dezavantajat economic, de facilitățile de producție, de import și de export garantate de organizarea comună de piață.

19 Rezultă din cele prezentate anterior că un astfel de sistem cum este cel practicat de PBC în Irlanda afectează în realitate în două moduri diferite normele privind libera circulație a mărfurilor și organizarea comună a piețelor în sectorul cărnii de porc. Pe de o parte, pentru că poate denatura, prin acordarea unui ajutor la vânzarea de bacon destinat comercializării în afara teritoriului național, cursurile de schimb între statele membre și concurența dintre producătorii Comunității pe piețele externe; pe de altă parte, prin faptul că asigură unui organism central de comercializare investit cu puterea de a percepe taxe pentru întreaga producție de un produs reglementat de organizarea comună de piață, dreptul de a stabili o taxă în condiții precum cele în care sunt penalizați operatorii care aleg comercializarea directă a produsului lor, fără a folosi un intermediar privilegiat prin lege.

20 În consecință, este necesar să se răspundă întrebărilor 4, 5 și 7 considerate împreună că Regulamentul nr. 2759/75, ținând seama de dispozițiile tratatului privind libera circulație a mărfurilor, trebuie interpretat în sensul că este incompatibil cu organizarea comună de piață în sectorul cărnii de porc ca un sistem național care permite unui organism central de comercializare, investit de lege cu competența de a percepe o taxă pentru întreaga producție a unui produs reglementat de organizarea comună de piață, precum carcasele de porc destinate producției de bacon,

a) să asigure, prin intermediul veniturilor care provin din perceperea taxei, plata de subvenții pentru anumite produse destinate comercializării pe piața comună sau exportului către țări terțe;

b) să impună un dezavantaj financiar oricărui producător, obligat să plătească taxa pe producție, ca urmare a faptului că vinde direct fără a se folosi de intermedierea sau serviciile organismului central de comercializare.

Producătorii nu datorează taxa solicitată în cadrul unui regim de comercializare astfel caracterizat, în măsura în care aceasta este folosită în scopuri incompatibile cu cerințele tratatului privind libera circulație a mărfurilor și cu organizarea comună a piețelor.

21 Rezultă că întemeierea pe dispozițiile articolelor 92-94 din tratat nu poate modifica cerințele care decurg, pentru statele membre, din respectarea normelor privind această organizare comună. Întrebările 1, 2 și 3 adresate de instanța națională pot, prin urmare, să rămână fără răspuns.

22 În mod similar, dispozițiile privind organizarea comună a piețelor nu pot deveni inaplicabile prin calificarea de „monopol național”, în sensul articolului 37 din tratat, atribuită unui organism investit cu anumite prerogative legale, precum PBC. Această consecință rezultă din articolul 38 alineatul (2) din tratat care acordă prioritate normelor de organizare a piețelor agricole față de normele prevăzute pentru instituirea pieței comune generale, printre care este inclus articolul 37. Acest considerent face inutilă orice investigație care vizează să se afle dacă, în fapt, un organism precum PBC poate fi calificat în mod legitim drept „monopol” în sensul articolului 37. Prin urmare, cea de-a șasea întrebare poate, de asemenea, să rămână fără răspuns.

23 În sfârșit, ținând seama de răspunsul dat întrebărilor 4, 5 și 7, nu se consideră necesar să se afle dacă operațiunile PBC au adus eventual atingere dispozițiilor articolelor 85 și 86 din tratat.

Cu privire la cererea reconvențională (întrebarea 10)

24 Întrebările la care s-a răspuns au în vedere litigiul adus în fața instanței naționale în ceea ce privește cererea introdusă pentru recuperarea taxelor pe care partea pârâtă în acțiunea principală a refuzat să le plătească din momentul în care a decis să se retragă din sistemul instituit de PBC. Din cele prezentate anterior rezultă că refuzul acesteia de a plăti taxa era justificat, în măsura în care aceasta servește la finanțarea unei subvenții pentru comercializarea cărnii de porc care contravine normelor organizării pieței în domeniul respectiv. Întrucât pârâta a solicitat, prin cerere reconvențională, și rambursarea aceleiași taxe pentru perioada anterioară, în care cooperase cu PBC și profitase în consecință de avantajul ajutorului, instanța națională dorește să afle dacă trebuie aplicate, în cazul unei asemenea solicitări, principiile sale de drept național sau principiile de drept comunitar. De asemenea, aceasta afirmă că, în temeiul principiilor sale de drept național, ar considera probabil că cererea reconvențională trebuie respinsă. Cu toate acestea, instanța dorește să afle, în cazul în care se aplică dreptul comunitar pentru o astfel de solicitare, dacă principiile inerente ale acestuia permit aprobarea unei cereri care are în vedere restituirea unor sume plătite efectiv, cu sau fără deducerea subvenției primite de partea pârâtă.

25 Rezultă din cele prezentate anterior că taxa solicitată în cadrul unui regim național de comercializare a cărnii de porc nu este datorată în măsura în care aceasta este folosită în scopuri incompatibile cu cerințele tratatului privind libera circulație a mărfurilor și cu

organizarea comună a piețelor în sectorul respectiv. În principiu, orice operator economic obligat să plătească taxa are, în consecință, dreptul de a solicita restituirea părții de taxă folosită astfel în scopuri incompatibile cu dreptul comunitar. De asemenea, instanța națională este cea care trebuie să evalueze, în conformitate cu dreptul său național, în fiecare caz, dacă și în ce măsură taxa plătită poate fi recuperată și dacă o astfel de creanță este compensată eventual de sumele plătite unui operator economic cu titlul de subvenție la export.

26 În consecință, trebuie să se răspundă la cea de-a zecea întrebare că instanța națională este cea care trebuie să stabilească, pe de o parte, dacă și în ce măsură taxa, percepută pentru un produs reglementat de organizarea comună a piețelor în scopuri incompatibile cu aceasta, trebuie restituită și, pe de altă parte, dacă și în ce măsură este compensat eventual acest drept de rambursare de valoarea subvențiilor plătite operatorului interesat.

Cu privire la cheltuielile de judecată

27 Cheltuielile efectuate de către guvernul irlandez și de către Comisia Comunităților Europene, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări.

Întrucât procedura are, în raport cu părțile în acțiunea principală, un caracter incidental față de procedura din fața High Court din Irlanda, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată.

Pentru aceste motive,

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebările care i-au fost adresate de High Court din Irlanda, prin Hotărârea din 30 iunie și prin Ordonanța din 31 iulie 1978, hotărăște:

1. Regulamentul nr. 2759/75 al Consiliului din 29 octombrie 1975 privind organizarea comună a piețelor în sectorul cărnii de porc trebuie interpretat, ținând seama de dispozițiile Tratatului CEE privind libera circulație a mărfurilor, în sensul că este incompatibil cu organizarea comună de piață în sectorul cărnii de porc, un sistem național care permite unui organism central de comercializare, investit de lege cu competența de a percepe o taxă pentru întreaga producție de un produs reglementat de organizarea comună de piață, precum carcasele de porc destinate producției de bacon,

a) să asigure, prin intermediul veniturilor care provin din perceperea taxei, plata subvențiilor pentru anumite produse destinate comercializării pe piața comună sau exportului către țări terțe;

b) să cauzeze un dezavantaj financiar oricărui producător, obligat să plătească o taxă pe producție, ca urmare a faptului că acesta vinde direct fără a se folosi de intermedierea sau serviciile organismului central de comercializare.

2. Taxa solicitată în cadrul unui regim de comercializare astfel caracterizat nu este datorată de producători în măsura în care aceasta este folosită în scopuri incompatibile cu cerințele tratatului privind libera circulație a mărfurilor și cu organizarea comună a piețelor.

3. Instanța națională este cea care trebuie să stabilească, pe de o parte, dacă și în ce măsură taxa, percepută pentru un produs reglementat de organizarea comună a piețelor și folosit în scopuri incompatibile cu aceasta, trebuie restituită și, pe de altă parte, dacă și în ce măsură acest drept de rambursare este compensat eventual de valoarea subvențiilor plătite operatorului interesat.

Mertens de Wilmars

Mackenzie Stuart

Pescatore

Sørensen

O'Keeffe

Bosco

Touffait

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, la 26 iunie 1979.

Grefier

A. Van Houtte

Președinte în funcție

J. Mertens de Wilmars

Președintele primei camere